رخشان بنی اعتماد: برای ۳۰ سرنشین نفت‌کش دعا کنیم

کائنات | رخشان بنی‌اعتماد با اشاره به حادثه‌ای که برای کشتی و خدمه ایرانی آن رخ داده است، نوشت:برای ۳۰ سرنشین نفت‌کش سانچی دعا کنیم. این کارگردان سینما نوشت: «چشم‌به راهتان هستیم. برای ۳۰ سرنشین نفت‌کش سانچی دعا کنیم. ۳۰ قهرمانی که در اتاقکی درون نفت‌کشی سوزان روی دریا حبس شدند. کاش کسی کاری کند...

وزیر ارشاد:

تاکید بر مخاطب موسیقی سنتی، بی‌مشتری کردن موسیقی پاپ نیست

کائنات | وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌گوید ما به هیچ عنوان نمی‌خواهیم موسیقی پاپ بی‌مخاطب و بی‌مشتری باشد. ما فقط بر این باوریم که در این سوی ماجرا، موسیقی سنتی و کلاسیک‌مان هم باید ارتقای مخاطب پیدا کند. سیدعباس صالحی مهمان کنسرت شهید پرویزخان، سیتارنواز مطرح هندی شد. این کنسرت یکی از اجراهای سی و سومین جشنواره بین‌المللی موسیقی فجر بود و در تالار وحدت روی صحنه رفت.

سیدعباس صالحی پس از این کنسرت با حضور در جمع خبرنگاران درباره سیاست‌های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای مقابله با بحران مخاطب موسیقی اصیل ایرانی گفت: «بحث مخاطبان موسیقی اصیل ایرانی موضوعی است که در طول سال با اجراهای مختلف شکل می‌گیرد و در ایام برگزاری جشنواره‌ها نیز خود را نشان می‌دهد. بنابراین طبیعی است که جشنواره‌ها محصول اتفاقاتی باشند که در طول سال پدید می‌آیند و خود جشنواره‌ها، رویدادهای ویژه‌ای هستند که ما را به آینده رهنمون می‌کنند.»

او افزود: «این که مخاطب ما با موسیقی اصیل و سنتی خود در تماس بوده و آن را در ذائقه و وجودش عمیق کند؛ طبیعی است که به اتفاقاتی در طول سال نیازمند است که هم آفرینندگان موسیقی سنتی و کلاسیک ما در آن نقش دارند و هم مجموعه کسانی که می‌توانند به افزایش مخاطب کمک کنند. در این راه بخشی از کار بر عهده سازمان صدا و سیما و بخشی هم بر عهده مجموعه‌های دیگری است که می‌توانند در این زمینه مساعدت‌هایی را انجام دهند. در این حوزه اشتراک مساعی مجموعه‌هایی لازم است تا در طول سال ذائقه مخاطبان را ارتقا دهیم و بتوانیم به نقطه متعادلی برسیم.»

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی ادامه داد: «این مسیر، مسیری است که باید همه آن را دنبال کنیم. من هم قبول دارم این اشکال وجود دارد و ما هنوز آن تعادل مورد نظر را ایجاد نکرده‌ایم. ما به هیچ عنوان نمی‌خواهیم بگوییم موسیقی پاپ باید بی‌مخاطب و بی‌مشتری باشد. به هر حال مخاطب داشتن این گونه موسیقایی اصلا نقص نیست. ما فقط بر این باوریم در این سوی ماجرا موسیقی سنتی و کلاسیک‌مان باید ارتقای مخاطب پیدا کند. در این بخش هم مجموعه‌های مختلف و هم آفرینندگان این‌گونه موسیقایی هرکدام مسئولیت‌های خود را دارند که بتوانند با مخاطبان ارتباط بهتری پیدا کنند.»

سیدعباس صالحی همچنین در پاسخ به سئوالی درباره انتقاد برخی از فعالان حوزه موسیقی درباره فقدان اساسنامه در جشنواره موسیقی فجر گفت: «در این مورد شیوه‌نامه‌ای تهیه شده اما این که این شیوه‌نامه نهایی شده تا بر آن مبنا معیارهای جشنواره شکل بگیرد؛ حتما مورد نظر ما هم هست. به هر صورت جشنواره‌ها باید شیوه‌نامه‌های روشنی داشته باشند که بر آن اساس جشنواره اتفاق بیفتد.

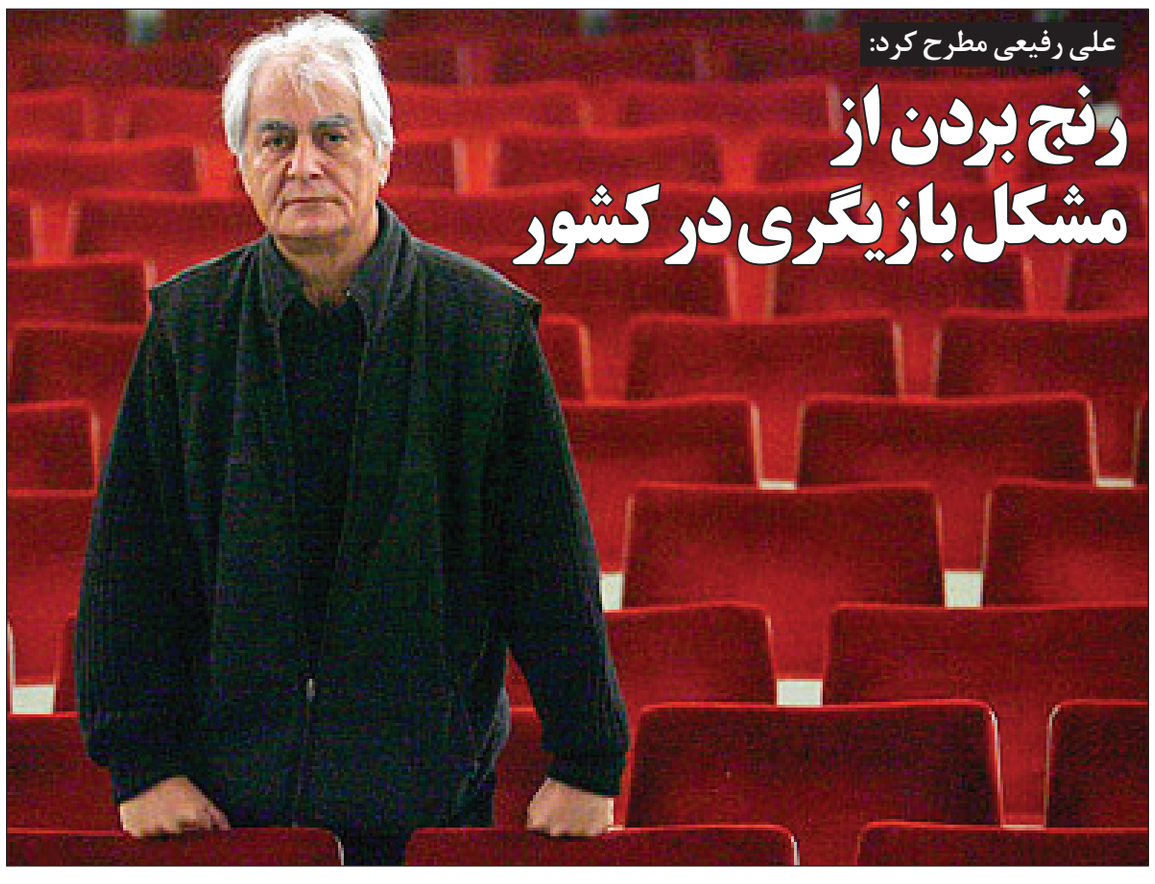

علی رفیعی مطرح کرد:

رنج بردن از مشکل بازیگری در کشور

کائنات | علی رفیعی گفت:من خیلی بابت مشکل بازیگر در کشورمان رنج بردم، بخصوص در کشوری که ۱۵-۱۰ سال برای بازیگر شدن زمان نیاز است ولی امروزه کسانی هستند که دو روزه کارگردان و بازیگر می‌شوند.

علی رفیعی که در مراسم سالروز تولدش سخت می‌گفت، ادامه داد:در طول این یک سالی که گذشت کارهایی فقط به دلیل بازیگر و زندگی پراکنده‌اش و نابسامانی‌هایی که نسل جوان ما با آن درگیر است و نتوانسته تکلیف خودش را روشن کند، متوقف شد.این هنرمند خاطرنشان کرد: من در آستانه ۸۰ سالگی می‌خواهم کارهای بسیاری انجام بدهم ولی نه اینکه در حین کارم متوجه بشوم که تعدادی بازیگر، اشتباهی انتخاب شدند و بازیگری که با من قرار کار دارد همزمان در سه کار دیگر پنهانی هم حضور دارد. من تصمیم گرفتم که یک گروهی بین ۲۵_۲۰ نفر را دعوت به یک ورک‌شاپ کنم با این امیدواری که این تعداد ثابت، پایدار و مستعد برای پیشرفت بیشتر باقی بمانند. ۹ ، نمایش نامه از میان نویسندگانی که سراغشان نرفتم یا کارهایش را اجرا کردم و یا آرزو داشتم آن متن را اجرا کنم، انتخاب کردم. من سالن‌های تئاتر را به خوبی می‌شناسم و قرار است برنامه نمایش‌ها متناسب با ابعاد و نیاز نمایش در برخی سالن‌ها تقسیم شود البته امیدوارم سالن‌های شهرزاد، تئاترشهر و ایرانشهر به سوپرمارکت تبدیل نشود همانطور که بزرگترین سال تئاتری ما اینگونه شده است.وی ادامه داد: این کار یک رپرتوار است و افراد بر اساس نیاز تعداد بازیگران نمایش انتخاب میشوند و به طور مستمر با ما کار می‌کنند. من از یک دوست آلمانی‌ام که کار بدن را با بازیگر کار میکند دعوت کردم تا در این ورک‌شاپ یک ماهه همراه ما باشد و با این تعداد هنرمند کار کند. من از میان کسانی که به دلایلی به آنها مراجعه نمی‌کنم، می‌خواهم خودشان پیش قدم شده و متعهد بشوند که با ما کار کنند.

رفیعی در بخش دیگری از سخنانش گفت: این تاسف بار است که تئاترهای ما مکانی برای انبار کردن ندارند ولی ما باید با کمترین امکانات مکانی را در اختیار کسانی برای حفظ تجهیزات بگذاریم تا برای دوباره اجرای نمایش از آن‌ها استفاده کنیم چراکه؛ نمایش نباید بعد از یک بار اجرا بمیرد همانطور که در اروپا ما شاهد این اتفاق هستیم که برخی نمایش‌ها چندین بار اجرا میشوند.

او در پایان سخنانش گفت: من می خواهم این انرژی واپسین سالهای زندگی‌ام را برای خودم، شما و حرفه تئاتر مفید باشم. من کارهای کمی نسبت به سال‌هایی که ایران بودم بر صحنه بردم و تعداد کارهای بر صحنه نرفته من بیشتر از کارهای بر صحنه من است ولی دیگر نمی‌خواهم اینطور باشد. من از شما یاری، صبر و حوصله می‌خواهم تا این ارمغان را به نتیجه مطلوب برسانم.

سالروز تولد ۷۹ سالگی علی رفیعی، کارگردان، بازیگر سینما، تلویزیون و تئاتر پنج شنبه ۲۱ دی ماه سال جاری در مجموعه خانه هنر دهه ۶۰ و با حضور مهدی سلطانی، مریم سعادت، سهیلا رضوی، مهرداد ضیایی، ستاره اسکندری، افسانه ماهیان، فروغ قجابگلو، هوشنگ قوانلو و بازیگران جوان نمایش‌های «یرما» و «خاطرات و کابوس‌های یک جامه دار»، جواد طوسی، پیمان شریعتی معاون اداره کل هنرهای نمایشی و رییس مجموعه تئاتر شهر، حمید پورآذری، اصغر دشتی، منوچهر شجاع، امیر اسمی، مجید توکلی و محمدرسول صادقی و دیگر دوستداران علی رفیعی برگزار شد.

در ابتدای شروع مراسم که با غافلگیری علی رفیعی در سالن توسط حضور هنرمندان و دوستداران او آغاز شده بود، ستاره اسکندری، به نمایندگی از تمام نسل‌هایی که شاگرد این هنرمند بودند، متنی را قرائت کرد:

«دی ماه ...بیست و دوم دی ماه ..سال ۱۳۱۷ ...شما به دنیا امدید تا همین دنیا برای ما شکل دیگری بر خود بگیرد قبل از انکه هیچ یک از ما پا بر ان گذاشته باشیم ، در اصفهان بزرگ شدید و رفتید به سفر برای اموختن ..برای دیدن ..برای شنیدن ، شناختن ..بازگشتید با کوله بارِ سنگینِ تجربه ، بازگشتید با هیجانِ تقسیمِ اموخته‌هایتان ، ساختید ...معمارَ شدید بر زمینِ نیمه سازِ تئاترِ این مرز و بوم ...ساختید ..ستون از پی ستون ..سقف از پی سقف ..شما ساختید ..خسته نشدید ..زیبایی را فریاد زدید ..صحنه را فریاد زدید ..تئاتر را فریاد زدید ..این سالها و سالنها گواهِ اند که شما چگونه ساختید آ؛نچه را که باید ، گواه ِ بودن شما هستند و رنج‌ها و غصه‌هایتان ..لبخند و خنده‌هایتان ...دریای ارامش‌تان... طوفان خشمتان...

این سالها و سالن‌ها گواهِ اند که چه کسانی زیر نگاهِ دقیق شما پیوستند به عرصه تئاتر ، موج شدید از پی موج تا این دریا همچنان خروشان بماند که شما بیزارید از بی حرکتی ..که دستان شما در هوا میرقصند تا یاس را کنار بزنند ..که چشمانتان غرق شادی میشوند تا زیبایی خودش را در ایینه ببیند ..چه مبارکید بر ما و این سرزمین ..چه شاعرید که زندگی با تصاویرتان بر صحنه رنگِ دیگر می‌گیرد ...شما به دنیا امدید تا ما منظری دیگر را تجربه کنیم و به جادوییِ دیگرگونه مبتلا گردیم ..جادویی بزرگتر از روزمرگی زندگی ...مبتلای‌مان کردید اقاااا ...تولدتان مبارَک اقای دکتر علی رفیعی »

مهدی سلطانی گفت: ما هنرمندان بیشتر از علی رفیعی از اینکه کارهایی که بر صحنه نبرده بیشتر از کارهایی است که بر صحنه برده غبطه می‌خوریم چراکه؛ نمی‌توانیم کارهایی که او اجرا می‌کند را با لذت ببینیم. علی رفیعی واقعا یک گل سرسبد است و ما باید لیاقت داشته باشیم تا فرصت کنیم با او کار کنیم.

این تاسف بار است که تئاترهای ما مکانی برای انبار کردن ندارند ولی ما باید با کمترین امکانات مکانی را در اختیار کسانی برای حفظ تجهیزات بگذاریم تا برای دوباره اجرای نمایش از آن‌ها استفاده کنیم چراکه؛ نمایش نباید بعد از یک بار اجرا بمیرد همانطور که در اروپا ما شاهد این اتفاق هستیم که برخی نمایش‌ها چندین بار اجرا میشوند

سپس جواد طوسی اظهار کرد: علی رفیعی بدون اغراق، یک نمونه مثال زدنی از روشنفکر جامعه ایرانی است که دغدغه دارد و دغدغه‌هایش در آثارش به خوبی نمایان است. خالق این آثار بسیار بروز است و این مدرن بودن را بر اساس مخاطب امروز تعریف می‌کند به همین دلیل مخاطب امروز می تواند حضور پررنگ و مداوم داشته باشد. مخاطبانی که با واسطه با آثار این هنرمند ارتباط برقرار می‌کنند و نقش علی رفیعی در آثار را می‌بینند در حقیقت می توانند سیر انتقادی فرهنگی بعدی را به طور فردی به اجرا در بیاورند.من و بقیه هنرمندان به بضاعت خودمان در عرصه نمایش و بازیگری کمک خواهیم کرد.

مهرداد ضیایی هم گفت: امروز واقعا تولد ما است اینکه کسی متولد شد که ما را متولد کرد. من همیشه درباره خودم و خیلی دیگر از دوستان می‌گویم که اگر در کنار علی رفیعی نبودیم، به جایگاهی که الان هستیم نمی‌رسیدیم، من تا عمر دارم مدیون علی رفیعی هستم و نسل ما همیشه از او ممنون است.

خبر

طواق سعادتی:

سی سال دیگر چیزی از فرهنگ ما باقی نخواهد ماند

کائنات | آیا ما واقعا منتظریم آمریکا بیاید موسیقی نواحی و سنتی ما را از تلویزیون‌اش تبلیغ کند؟ اگر امروز کاری نکنیم و تا سی سال دیگر با همین روش پیش برویم؛ دیگر چیزی از این فرهنگ و موسیقی نواحی مختلف ما باقی نخواهد ماند. به گزارش کائنات به نقل از ایلنا، طواق سعادتی (پژوهشگر، نوازنده دوتار، خواننده و سرپرست گروه «مقام چلر» ترکمن) درباره وضعیت این روزهای موسیقی فولک ترکمن در مناطق ترکمن‌نشین گفت: موسیقی ترکمن حالتی کارکردی در میان مردم ترکمن داشته و دارد و همواره در عروسی و مراسم دیگر نیز اجرا شده است؛ البته این استفاده از موسیقی در مناطق ترکمن‌نشین بعد از انقلاب به دلیل مسائلی که از سوی برخی درباره این هنر مطرح می‌شد؛ کمتر شد با این وجود همانطور که در گذشته موسیقی به شکل سینه به سینه و نسل به نسل منتقل شده تا به ما رسیده از ما نیز به همین شکل به نسل بعد دارد انتقال پیدا می‌کند.این خواننده و نوازنده دوتار ترکمنی افزود: موسیقی با تمام ممانعت‌ها و مشکلاتی که پیش‌روداشته به راهش ادامه می‌دهد چراکه ما ترکمن‌ها بسیار مدیون موسیقی هستیم و آداب و رسوم و فرهنگ ما از طریق همین موسیقی جریان داشته و حفظ شده و حتی در دنیا نیز با همین موسیقی شناخته شده‌ایم. موسیقی در تمام نواحی و مناطق چنین کارکردی دارد یعنی شما از موسیقی فولک آذری‌ها می‌توانید به فرهنگ‌شان، مشاغل‌شان، ارزش‌هایشان، و بسیاری از مولفه‌های فرهنگی‌شان پی ببرید. به همین دلیل موسیقی هیچ‌گاه از بورس نخواهد افتاد و همیشه در دل و جان مردم جای دارد.وی همچنین عنوان کرد: الان سازهای الکترونیک مانند ارگ جای سازهای آکوستیک را در بسیاری از اجراها گرفته و جوان‌های زیر ۲۰ -۲۵ سال بسیار به این سمت تمایل دارند و با اینکه در منطقه ترکمن‌زبان هستند اما آهنگ‌هایی از موسیقی عربی و ترکی و هر موسیقی دیگری که از ماهواره‌ها می‌بینند را اجرا می‌کنند. در واقع فقط شاد بودن موسیقی برای این نسل جدید کفایت می‌کند. البته در میان کسانی که سن و سال بالاتری دارند به دلیل اینکه به راحتی موسیقی منطقه خودشان را شنیده‌اند تمایل بیشتری به ریشه‌های فرهنگی در موسیقی دارند.

سعادتی افزود: اگر ۳۰ سال دیگر نیز با همین روال پیش برویم و مراکزی برای آموزش جدی موسیقی ترکمن در منطقه خودمان نداشته باشیم بازی را به ماهواره‌ها می‌بازیم. خطر موسیقی نواحی ما را در صورتی بیشتر تهدید می‌کند که در ایران، مسئولان کمتر اجازه شنیده شدن این موسیقی را بدهند. تا وقتی موسیقی نواحی کشورمان در بین جوان‌ها دیده و شنیده نشود چطور باید انتظار داشته باشیم که به این موسیقی‌ها گرایشی وجود داشته باشد. برای نمونه بگویم در بین ترکمن‌ها خانواده‌هایی که اهل موسیقی ترکمنی هستند بچه‌هایشان نیز با علاقه دوتار و آوازهای ترکمنی را یاد می‌گیرند. خب ببینید وقتی یک نوجوان و جوان موسیقی منطقه خودش را می‌بیند و می‌شنود به ریشه‌های فرهنگی‌اش علاقمند می‌شود ولی در همان منطقه جوان‌ها و نوجوانانی که موسیقی نواحی خودشان را نمی‌بینند و نمی‌شنوند طبیعتا به چیزهایی که گرایش پیدا می‌کنند که از ماهواره‌ها پخش می‌شود و جای کم‌کاری‌های مسئولان را پرمی‌کند.

طواق سعادتی ضمن انتقاد از صداوسیما در برخورد با موسیقی نواحی و سنتی گفت: باید در رادیو و تلویزیون اجراهای موسیقی سنتی و نواحی را حداقل به‌طور کامل نشان دهند نه اینکه به‌جای تصاویر ما تصویر سوسمار به نمایش بگذارند؛ خب اینها برخوردهایی است که در جوان‌ها هم اثر می‌کند و می‌گویند حتما فرهنگ خودمان چیز بی‌مقداری است که به جایش تصویر سوسمار نشان می‌دهند. این برخورد باعث می‌شود تا جوان‌ها فکر کنند فرهنگ و موسیقی که از ماهواره پخش می‌شود بهتر و با ارزش‌تر از فرهنگ‌ماست. این بدترین نوع تبلیغ فرهنگ خودمان است. ما باید به درستی فرهنگ خودمان را حد اقل در کشور خودمان برای جوان‌های‌مان تبلیغ کنیم.

این موزیسین و پژوهشگر موسیقی ترکمن در ادامه افزود: هر کشوری به‌طور طبیعی فرهنگ خودش را تبلیغ می‌کند و به اجرا درمی‌آورد؛ مثلا اگر به آمریکا بروید که آنها نمی‌آیند فرهنگ شما را تبلیغ کنند و موسیقی ترکمنی و آواز سنتی برای‌تان پخش کنند. آیا ما واقعا منتظریم آمریکا بیاید موسیقی نواحی و سنتی ما را از تلویزیون‌اش تبلیغ کند؟ ما هنوز نوازنده‌ها و خواننده‌های خوبی در زمینه موسیقی نواحی داریم که باید امروز به فکر استفاده از آنها در جهت آموزش فرهنگ موسیقایی‌مان باشیم؛ اگر امروز چنین کاری نکنیم و تا سی سال دیگر با همین روش پیش برویم دیگر چیزی از این فرهنگ و موسیقی نواحی مختلف ما باقی نخواهد ماند.

وی همچنین عنوان کرد: وقتی ما به یکی از مناطق کشور خودمان و یا حتی کشورهای دیگر می‌رویم و موسیقی ترکمنی اجرا می‌کنیم اکثرا با تعجب می‌پرسند مگر چنین موسیقی هم وجود داشته و ما نمی‌دانستیم. در کشور همه چیز باید به‌طور مساوی حرکت کند و تقسیم شود. آنقدری که خارجی‌ها روی موسیقی‌شان تبلیغ و سرمایه‌گذاری می‌کنند اگر ما این کار را انجام می‌دادیم الان این ما بودیم که بر دیگران اثر می‌گذاشتیم.

این خواننده گفت: آوازها و موسیقی محلی و سنتی ما روایت رنج و داستان‌های اجداد ماست و از جای دیگری نیامده است. ما از پدران و مادران‌مان آموخته‌ایم. ما خودمان باید قدر داشته‌هایمان را بدانیم. شادی هم بخشی از همین داشته‌های آبا و اجدادی ماست که در موسیقی‌مان هم وجود دارد و من مخالف این هستم که جلوی شادی را بگیریم.

طواق سعادتی درباره گروه موسیقی ترکمنی «مقام چلر» نیز گفت: گروه «مقام چلر» ۱۵ نوازنده و خواننده دارد که البته بنا به محدودیت‌های مالی که وجود دارد در برخی برنامه‌ها با تعداد کمتری به اجرا می‌پردازد. «مقام چلر» به معنای پویندگان مقام‌های ترکمنی است. موسیقی ترکمن ۵ سبک دارد که عبارتند از «ماری»، «آخال»، «دامانه»، «خیوه یولی» و «یومت یوکه». گروه ما کار ذکر خنجر را نیز اجرا می‌کند که البته در سی و سومین جشنواره موسیقی فجر گفته‌اند فقط اجرای موسیقی داشته باشیم به همین دلیل «ذکر خنجر» را اجرا نخواهیم کرد. ما چند آهنگ بی‌کلام نیز اجرا خواهیم کرد. همچنین آوازهایی با استفاده از اشعار مختوم‌قلی اجرا خواهیم کرد که با محوریت مضامین اخلاقی سروده شده‌اند.

وی در ادامه درباره ویژگی‌های خاص موسیقی ترکمنی افزود: چیزهایی که در زندگی ترکمن‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند در موسیقی‌شان نیز تجلی پیدا می‌کند و درباره‌اش قطعات بسیاری ساخته می‌شود.

همراه با داریوش احمدی؛

چرا آثار ترجمه برای ایرانی‌ها جذاب‌تر است؟

کائنات | داریوش احمدی می‌گوید: مخاطب ایرانی به دنبال کشف معنای جهانی متفاوت‌تر از جهان داستانی سرزمین خود و به دنبال نگاه و ذهنیتی متفاوت است؛ به همین دلیل آثار ترجمه برایش جذابیت بیشتری دارد.

این نویسنده که با مجموعه داستان «خانه کوچک ما» برگزیده جایزه «داستان شیراز» شده و در جایزه «جلال آل احمد» هم از او تجلیل شده است، درباره استقبال مخاطبان ایرانی از آثار ترجمه به نسبت آثار تالیفی اظهار کرد: همان‌طور که می‌دانید عمر داستان‌نویسی ما، نسبت به داستان‌نویسی غرب خیلی کمتر است، چیزی حدود صد سال. هر چند آثار شاخصی در طول این صد سال، در داستان‌نویسی ایران به وجود آمده است اما هنوز به خاطر ترجمه نشدن آثار بسیاری از نویسندگان مطرح ما، خود به خود شکافی را در اذهان به وجود می‌آورد که انگار از آن‌ها خیلی عقب‌تر هستیم. هرچند ما باید تلاش کنیم تا داستان‌نویسی خودمان را جهانی کنیم. بیشتر آثاری که از داستان‌نویسان اروپا و یا آمریکا، حالا چه پست‌مدرن‌ها و چه آثار کلاسیک ترجمه می‌شوند، از فیلترهای جهانی عبور کرده‌اند و برخی را هم با تبلیغات به بازار ادبی ما تحمیل کرده‌اند. اما من فکر می‌کنم مخاطب ایرانی به دنبال کشفِ معنای جهانی متفاوت‌تر از جهان داستانی سرزمین خودش است. او به دنبال نگاه و ذهنیتی دیگر است و به خاطر همین آثار ترجمه برایش جذابیت بیشتری دارد.

او افزود: فکر می‌کنم یکی دیگر از دلایل استقبال از آثار ترجمه‌شده، نگاه متفاوت برخی از نویسندگان غرب، به جهان پیرامون خودشان باشد. بسیاری از خوانندگان جدی ادبیات و داستان‌نویسی می‌دانند که نویسندگان شاخص آمریکای لاتین سال‌های سال توانستند بر داستان‌نویسی جهان حکومت کنند. خوشبختانه، بسیاری از داستان‌نویسان ایرانی، آن‌هایی که به سن پختگی رسیده‌اند، با توجه به تجارب و پیشینه داستان‌نویسی غرب، توانستند دنیای خاص خودشان را به وجود بیاورند و حتی راهگشای بسیاری از نویسندگان جوان باشند.

احمدی درباره نقش رسانه‌ها بر استقبال مخاطبان ایرانی از آثار ترجمه نیز گفت: نقش رسانه‌ها هم بی‌تاثیر نیست. اما همین رسانه‌ها گاهی یک رمان یا داستان غربی ترجمه‌شده را آن‌چنان بزرگ می‌کنند که حتی از کار نویسندگان درجه چندم ما هم پایین‌تر است.

او همچنین درباره وضعیت جایزه‌های ادبی بیان کرد: جوایز ادبی همیشه در بهترین وضعیت سلامت هم که باشند، از نظر برخی‌ها بودار است که چرا کتاب مورد علاقه‌شان برنده نشده است. به قول یکی از دوستان نویسنده که قبلاً هم داور جوایز بوده، همیشه از بین این همه نویسنده، فقط یک نفر و یا دو نفر راضی و خوشحال به خانه برمی‌گردند. اما به هر حال، جوایز، هم می‌تواند مخاطب را جذب کند و هم می‌تواند او را به شدت ناراضی و سرخورده کند.

این داستان‌نویس خاطرنشان کرد: به نظر من جوایز به قول استاد ابوتراب خسروی، «فقط می‌تواند یک خسته نباشی به نویسنده باشد» به خاطر سال‌ها قلم‌فرسایی که عصاره روح و جسم اوست. جوایز دولتی و خصوصی جذابیت‌های خاص خودشان را دارند.

رسانه

درخواست فاطمه معتمدآریا از مسئولان

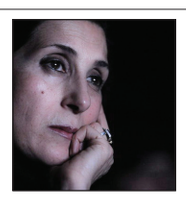

کائنات | فاطمه معتمدآریا با اشاره به حادثه‌ای که برای کشتی و خدمه ایرانی آن رخ داده است، از مسئولان کشور درخواست کرد که اجازه ندهند فاجعه‌ای دیگر، آتش دیگری بر جان و دل مردم ایران بزند.

این بازیگر که سفیر مهر جامعه دریانوردان ایران است، در پی برخورد یک نفتکش ایرانی و یک کشتی چینی که باعث حریق نفتکش و مفقود شدن ۳۰ خدمه آن شده است، یاداشتی را دراین باره نوشته و در اختیار ایسنا قرار داد.

معتمدآریا در نوشتار خود اظهار کرده است: «حدود یک هفته است که دریانوردان از جان گذشته ایرانی در میان شعله‌های آتش محبوس شده‌اند؛ بعنوان سفیر مهر جامعه دریانوردان ایرانی همراه با خانواده نگران آنان از همه مسئولان می‌خواهم که اجازه ندهند فاجعه‌ای دیگر،آتش دیگری بر جان و دل مردم ایران بزند. این زلزله نیست ، آتشی است که برای فرو نشاندنش لحظه‌ها را باید شمرد. مردم شریف و دانای ما شایسته و نیازمند لبخند و شادی هستند. با نجات دریانوردان گرفتار در آتش شادی را به خانواده انان و همه مردم ایران باز گردانید.»

اوایل هفته گذشته، نفتکش سانچی که تحت مدیریت شرکت ملی نفتکش ایران بوده با یک‌کشتی باری چینی که حامل غله از آمریکا به چین بود در حدود ۱۶۰ مایلی(۳۰۰ کیلومتری) سواحل نزدیک شانگهای برخورد کرد و دچار آتش سوزی شد.این نفتکش که در پاناما به ثبت رسیده، از ایران به مقصد کره جنوبی در حرکت بود و حامل ۱۳۶ هزار تن میعانات بوده است.در این حادثه ۳۲ خدمه این نفتکش مفقود شدند که با پیدا شدن یکی از اجساد در روز گذشته، سرنوشت ۳۱ نفر دیگر مشخص نیست.

با طنز درد جامعه را مطرح می‌کنیم

کائنات | یک بازیگر رادیو به کارکرد طنز اشاره کرد و گفت: ما باید در قالب طنز درد جامعه را عنوان کنیم چون برخی مسائل را نمی‌توان جدی مطرح کرد.مرتضی تبریزی بیان کرد: رادیو عشق می‌خواهد و ما هم به دلیل عشقی که داشتیم به این عرصه وارد شدیم. از همان بچگی علاقه شدیدی به رادیو داشتم چون ابتدا رادیو بود و بعد هم تلویزیون آمد. ما با رادیو بزرگ شدیم؛ بنابراین هر کمبودی هم داشته باشد به خاطر عشقمان با آن کنار می‌آییم.

او با اشاره به برنامه‌های طنز رادیو اظهار کرد: رادیو برنامه طنز هم دارد؛ برای مثال ما صبح روزهای زوج در رادیو صبا برنامه طنز داریم که تکرار آن روزهای فرد و جمعه بعدازظهر پخش می‌شود.

این بازیگر رادیو به مشکلات هنرمندانی که در رادیو فعالیت می‌کنند، اشاره کرد و گفت: حل مشکلات به نحوه مدیریت‌ها مربوط است و مدیران برای حل مشکلات باید فکری کنند. وضع مالی رادیویی‌ها آنطور که باید نیست. اگر فردی بخواهد با گویندگی و بازیگری در رادیو تامین مالی داشته باشد، نمی‌تواند امورات خود را بگذراند مگر اینکه کار دیگری هم داشته باشد. رادیو یک کار دلی است و همکاران هم از وضع مالی راضی نیستند بلکه برای عشق خود در رادیو فعالیت می‌کنند.

تبریزی درباره ایفای نقش‌های طنز در رادیو بیان کرد: نقش‌هایی که ما بازی می‌کنیم، طنز است. ما باید در قالب طنز درد جامعه را عنوان کنیم چون برخی مسائل را نمی‌توان جدی مطرح کرد. البته اگر کاری بخواهد جاودانه باشد با طنز نمی‌شود؛ یعنی با طنز نمی‌شود در این مملکت جاودانه شد.

«مکبث»ی که شما را به پرسش می‌گیرد

کائنات | نمایش «مکبث» این روزها در حالی بر صحنه است که تماشاگرش را به پرسش می‌گیرد. این روزها نمایش «مکبث» نوشته ویلیام شکسپیر به کارگردانی معصومه رضایی در محل عمارت روبرو بر صحنه است.

اجرای نمایشنامه‌های شکسپیر برای هر هنرمند تئاتری وسوسه کننده است، زیرا آثار این نویسنده در هر دوره‌ای می توانند خود را به شرایط زمانه نزدیک کنند.

مکبث از کوتاه ترین متن‌های این نمایشنامه نویس شهیر است.بن‌مایه این نمایش که بر اساس وقایع تاریخی اسکاتلند نوشته شده، مسئله قدرت،سیاست، دشمن خویی انسان و از همه مهمتر عذاب وجدان آدمی است.

موضوعی که کارگردان این نمایش هم سعی کرده در اثرش بر این مفهوم تکیه کند و گاه تماشاگرانش را هم به پرسش بگیرد و او را با چالش مواجه کند و با خود همراه کند.

رضایی دراین اجرا سعی کرده است تقریبا با کمترین اکسسوار و عوامل و تنها با نشانه گذاری‌ها نمایش خود را جلو ببرد بدون اینکه نیازی به دکورهای پرطمطراق ببینند.

بازیگران لباس‌های امروزی بر تن دارند، اما راوی داستان شکسپیر هستند.

گویی نمایش قصد دارد،بگویید ذات و اثر گناه در آدمیزاد از بین رفتنی نیست و انسان امروز نیز همچون انسان دوره شکسپیر مدام در معرض گناه و عذاب وجدان است.

نمایش «مکبث» با طراحی و کارگردانی معصومه رضایی هر شب ساعت ۲۰:۳۰ در عمارت روبرو اجرا خواهد شد و تا پایان دی ماه روی صحنه خواهد بود.بازیگران این نمایش عبارتند از:امین اسکندریان، روشنک خسروی، سعید کاظمی، لینا فلاح، عدنان سیدکاظمی، مصطفی کریمی، معصومه رضایی.